

supponeres at staae i Nummer, har betalt 36 Rbd. mere end den senere aarlige Hjælp til Anskaffelsen udgjør, saa følger heraf, at den ene Præst fra hiin Tid til den Dag i Dag, har maattet aflevere disse 36 Rbd. til sin tiltrædende Eftermand. At samme Forpligtelse ei gaaer Hovedgaardseierne, ligger deri, at disse supponeres ved Kjøbesummens Bestemmelse at tage Hensyn til, om de nationale Heste overleveres ved Eiendommen eller ikke“.

Jeg troede et Øieblik at have opdaget, hvori den sidste ærede Taleis Bidsfarelse bestod; thi der undslap ham engang, at disse 6 Rbd. aarlig var 18 Rbd., og saa begreb jeg hvorledes de 11 Gange 6 Rbd. bleve 66 og ikke 36 Rbd., men saa rettede han det og sagde, det var 36 Rbd., og saa saae jeg, at jeg maatte gaae en anden Vej, og kommer jeg da til den omtvivlede § 32, som jeg atter maa oplæse: „Inden de første 6 Aar, betales til Eftermanden 6 Rbd., for hvert af de Aar, der ere forbi, men skeer det efter de første 6 Aars Forløb, da betaler den Afgaaende eller hans Stervbo til den Tiltrædende 36 Rbd., hvorimod den Tiltrædende skal anskaffe en tjenstdygtig Hest“; Det var, hvad der angik de 36 Rbd., og nu komme vi tilbage til § 28: „For saadan en Hest“ — som er omtalt tidligere, nemlig en 10 Quarters Hest — „gødtgjøres Udrederen, vare sig Proprietair eller Præst, i de første 6 Aar 18 Rbd. aarlig, men efter disse 6 Aars Forløb, aarlig 12 Rbd., hvoraf de 7 Rbd. regnes for Hestens Underholdning, foruden den Nytte de imidlertid kunne have af samme, og de andre 5 Rbd. til Hjælp til en ny Hests Anskaffelse, hvilke Penge Vedkommende ved Amtstuen kan liquidere i deres aarlige Contributioner og Afgifter, og, i Fald noget skulde overskyde, skal saadant dem strax reent udbetales“. Her staaer 5 Rbd. til Hjælp til en ny Hests Anskaffelse, men det er altsaa ikke 5 Rbd. til den Hest, som allerede er anskaffet for de 66 Rbd.; det er til den Hest, som skal anskaffes om 6 Aar. Den hele Lov er vedtagen under Forudsætning af 12 Aars Varighed. Her tale vi om Standpunktet, naar de 6 første Aar ere gaaede, og da siger Kongen: nu giver jeg dig 5 Rbd. de første 6 Aar; fra nu af og i de kommende Aar leveres dig endnu 5 Rbd. aar-

lig til en ny Hest. Ved Slutningen af denne første Hests Levetid har Eieren igjen ved Hjælp af disse første 36 Rbd. af Regjeringen faaet 66 Rbd. Det er et nyt Beviis for, at Regjeringen altid har betalt 66 Rbd. for en Hest. Nu kommer den næste Udredning, og nu vil man maaskee sige: Ja, men det er jo ikke sikkert, at Hesten altid lever i disse 12 Aar, og, naar den ikke gjør det, paaseses derved et Tab. — Meget rigtig. Men for det Første er det heller ikke afgjort, at en 16-aarig Hest ikke kan være mere værd end 6 Rbd. Der kan bringes mere ud af den, derved fremkommer et Middel til at erstatte det mulige Tab; for det Andet kan man indføre et Remonterings-system for de Folk, som ere Hesteavlere, som endogsaa vilde gjøre sig en Fordeel ud deraf; for det Tredie faaer jeg paa det næste Hestehold den hele Betaling for Hesten. Jeg faaer altsaa to Udredningsperioder, og lægger en Sum til de 66 Rbd. sevend jeg naaer til Slutningen af Udredningsperioden, og deri har jeg i den anden Periode allerede en betydelig Erstatning for det mulige Tab, og alt som Perioderne vare længere faaer jeg en større Sikkerhed for det mulige Tab. Det staaer saaledes her med tydelige Ord, at de 5 Rbd. af de 12 — og den ærede Rigsdagsmand har indrømmet det — gives til en ny Hest. De have altsaa ikke Noget med den ældre Hest at bestille, men de opspares til disse Aar ere omme, til Anskaffelsen af en ny Hest. Det er, som sagt, paany et Beviis for, at 66 Rbd. er Prisen paa Hesten. Nu siger det ærede Medlem: Nei, denne Pris er kun en Maximumpris, og derefter oplæser han een eller to Anordninger for at bevise det, men det er vanskeligt at føre saadant Beviis. Regjeringen har altid betragtet Hesten som sin Eiendom, en Eiendom, som er ethvert for de 66 Rbd. Nu vilde det jo dog være besynderligt, om man skulde betale mere for sin Eiendom end det, man allerede engang har betalt for den, og deri ligger, at man maa blive staaende ved Maximumprisen. Man kan komme til at betale Mindre for Hesten; thi det kan være beviistligt, at den Hest man faaer, ikke er de 66 Rbd. værd, men alligevel er saa tjenstdygtig, at man maa modtage den, men man kan aldrig komme til at betale Mere end de 66 Rbd.